

θαυματουργός

θαυματουργός, -ή, -ό, επίθ. [<μτγν. θαυματουργός], θαυματουργός·

- *μικρό(ς) αλλά θαυματουργό(ς)*, (για πρόσωπα ή πράγματα) που η αξία του ή η αποτελεσματικότητά του δεν προσδιορίζεται από την ηλικία ή το μέγεθός του: «αυτός δεν είναι ο μικρός γιος του τάδε; -Μικρός αλλά θαυματουργός, γιατί βγήκε ο πρώτος μαθητής της τάξης του || είναι μικρό αλλά θαυματουργό τ' αυτοκινητάκι μου, γιατί μ' αυτό όργωσα όλα τα βουνά της Μακεδονίας». Πολλές φορές, έχει ως υπονοούμενο το πέος: «τι να κάνεις με τόσο μικρό τσουτσουνάκι! -Μικρό αλλά θαυματουργό».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας